

Arthur Charles Clarke

Không còn có ngày mai

Dịch giả: Kim Hải

Nhà Khoa Học Vĩ Đại kêu lên :

" Khủng khiếp quá . Nhưng chắc hẳn chúng ta phải có một cách nào đó !"

" Vâng , thưa Ngài, song khó quá. Hành tinh đó cách xa đến 500 năm ánh sáng nên việc tiếp xúc rất gay go . Tuy nhiên ,chúng tôi tin rằng mình có thể làm được , chỉ hiềm là cho đến giờ này ,chúng tôi vẫn chưa thể tiến hành cấp thời việc quan hệ với con người ở đó . Họ không có bất kỳ một dấu hiệu giao cảm nào . Nếu chúng ta không thể trao đổi với họ ,thì chúng ta không thể giúp gì được . “
Im lặng kéo dài trong lúc nhà Khoa Học Vĩ Đại suy nghĩ . Và cũng như mọi lần ,câu trả lời của ông luôn hợp lý .

" Bất kỳ một thế giới có lý trí nào cũng có một số người có khả năng ngoại cảm .Chúng ta phải gởi ra ngoài hàng trăm người thăm dò ,đọc bắt các tín hiệu nhỏ nhất . Nhưng cần lưu ý rằng khi quý vị tìm được một ý nghĩ rộng mở đơn độc ,thì công việc cũng gay go như lúc quý vị có thể xâm nhập vào . Chúng ta phải truyền tải cho được tin nhắn của mình ."

" Đúng vậy,thưa Ngài, chúng tôi sẽ bắt đầu ngay "

Bằng qua những khoảng không rộng lớn của không gian mà ánh sáng phải mất hằng 500 năm mới vượt qua ,những bộ óc của hành tinh Thaar đã gởi ra ngoài những giòng tư tưởng dài của họ , bắt đầu cuộc tìm kiếm vô vọng một con người đơn độc mà trí óc của hẳn có thể tiếp nhận thông điệp của Thaar . Rốt cuộc cơ may đến - Họ đã tìm thấy Bill Cross -.

Vào lúc này , ít ra họ cho là họ đã gặp may mặc dù sau đó ,họ

không chắc chắn như vậy . Đây chỉ là cơ hội để giao cảm với ý nghĩ của Bill vài giây, một cơ hội tương tự khó xảy ra một lần nữa trong nhiều thế kỷ .

Có ba lý do làm nên cơ hội này . Thứ nhất , đúng vào thời điểm chuyển động của trái đất quanh mặt trời, Bill đã ở vị trí tốt nhất để nhận thông điệp từ Thaar . Tất nhiên cũng có hàng triệu người khác trên cùng một phần bề mặt trái đất ,nhưng họ không phải là một kỹ sư tên lửa ,họ đã không bỏ ra nhiều năm trời để suy nghĩ,mơ mộng về không gian và du hành không gian . Còn nữa , họ cũng không giống Bill là đang cố gắng để chạy trốn thực tại ở thế giới mộng tưởng ,nơi không hề có chỗ cho sự thất vọng , trong cơn say xỉn túy lúy trên bờ vô thức .

Dĩ nhiên Bill có thể hiểu được quan điểm của quân đội . Viên tướng chỉ huy đã gay gắt nói " Tiến sĩ Cross Bill , anh đã được trả lương để chế tạo những tên lửa mang bom . Chứ anh đâu được trả lương để sáng chế ra những con tàu không gian ,hoặc để xử dụng những máy tính ở đây cho các mục đích cá nhân . Vì vậy ,những chuyện này phải được chấm dứt ngay lập tức .

Bill biết mình sẽ không bị cho thôi việc vì đối với quân đội ,anh còn khá giá trị .Nhưng liệu anh có muốn cái công việc linh tinh này không ? Anh không biết chắc điều gì ngoại trừ cảm giác giận dữ và đau đớn , trong đó có cả việc Brenda ,vợ anh ,đã bỏ anh ra đi với Johnay Gardner .

Bill chống cằm ,buồn bã nhìn trân trân vào bức tường trắng đối diện , đầu óc trống rỗng ...

Đúng vào thời điểm đó , hàng trăm bộ óc ở hành tinh Thaar thốt ra một tiếng kêu mừng rỡ ,và bức tường trước mặt Bill chợt biến mất trong một lớp sương mù .Anh thấy mình đang nhìn xuống một đường hầm không có chỗ tận cùng .

Bill chăm chú nhìn và có vẻ quan tâm ,nhưng anh đã quen nhìn thấy những ảo ảnh khi say ,và cũng đã nhiều lần bị kích thích như thế này .

Khi những tiếng nói bắt đầu vang lên trong trí anh , thì thoát đầu anh không trả lời . Ngay cả khi say xỉn , Bill cũng không thích độc thoại .

"Bill" tiếng nói bắt đầu vang lên . " Ông hãy lắng nghe đây .Chúng tôi đã phải khó khăn vô cùng mới kết nối được với ông ,và đây là việc vô cùng quan trọng . Chúng tôi đang nói chuyện với ông từ một hành tinh rất xa . Ông chỉ là người độc nhất mà chúng tôi có thể bắt liên lạc . Vì vậy,ông phải hiểu rõ những gì chúng tôi sắp nói "

Bill hơi lo lắng .Anh thầm nghĩ : " Nghiêm trọng dữ a ! Mình bắt đầu nghe những tiếng vo ve này khi nào nhỉ ? Thôi được ,tốt hơn hết là phải giữ bình tĩnh cái đã . "

Anh nói với giọng buồn chán : :

"Được rồi , cứ tiếp tục nói chuyện với tôi . Tôi không phiền lòng - nếu đó là chuyện thú vị . ."

Một khoảng lặng . Rồi tiếng nói tiếp tục vang lên ,vẫn còn vẻ thân mật ,nhưng bây giờ có pha chút lo lắng hơn . " Nhưng thông điệp của chúng tôi không hoàn toàn thú vị đâu . Nó liên quan đến việc sống hoặc chết của loài người ."

Bill nói : " Tôi đang nghe đây . Ít ra nó cũng giúp tôi giết thời gian ."

Ở cách xa 500 năm ánh sáng , những người Thaar vội vàng thảo luận với nhau . . Hình như có chuyện gì đó không ổn ,nhưng họ không đoán định được chính xác đó là chuyện gì . Họ đã thực hiện được việc tiếp xúc , chắc chắn là vậy ,nhưng đây không phải là cách trả lời mà họ mong đợi . Thôi thì họ chỉ còn nước tiến hành và hy vọng những điều tốt đẹp .

Họ tiếp tục truyền tải thông điệp đến Bill .

" Ông Bill, Hãy nghe cho kỹ nhé .Những nhà khoa học của chúng tôi vừa khám phá được rằng mặt trời của trái đất sẽ nổ tung trong ba ngày nữa ., chính xác là 74 giờ . Không gì có thể ngăn lại được . Nhưng xin đừng hoảng hốt . Chúng tôi sẽ cứu mọi người nếu ông làm theo hướng dẫn của chúng tôi ."

" Cứ nói đi .."

Bill thầm nghĩ : " Con hoang tưởng này chắc không bình thường rồi ."

" Chúng tôi có thể tạo ra một thứ mà chúng tôi tạm gọi là cái cầu . Nó là một loại đường hầm băng ngang qua không gian ,giống như

cái mà hiện tại ông đang nhìn thấy đây .Khó giải thích điều này ,ngay cả với một nhà toán học như ông " .

" Chờ một chút " Bill giải thích " Tôi là một nhà toán học , có khả năng ... cả khi say hoặc tỉnh Tôi ngạc nhiên khi nghe các người đề cập đến một loại đại khái thu ngắn được đoạn đường xuyên qua một khoảng dài vô tận của không gian . Ý tưởng đó xưa rồi , có trước cả thời Albert Einstein nữa . "

Một cảm giác ngạc nhiên xâm nhập vào tâm trí Bill .

" Chúng tôi không ngờ kiến thức khoa học của ông rộng như vậy . " Những người ở hành tinh Thaar thốt lên . " Nhưng chẳng có thời giờ để tranh luận về chuyện đó . Chuyện quan trọng là chuyện này , nếu ông bước vào đường hầm phía trước ông đó , ông sẽ đến được ngay tức khắc một hành tinh khác .Như cách ông vừa nói ,đây là con đường thu ngắn của chiều dài 37 năm ánh sáng . "

"Nó dẫn đến thế giới của quý vị à ? "

"Ồ không . Các ông không thể sống ở chỗ chúng tôi . Nhưng trong vũ trụ có một số hành tinh giống như quả đất và chúng tôi đã tìm được một hành tinh rất thích hợp với người trái đất . Chúng tôi sẽ bắt những cái cầu giống như cái này ,nối liền với quả đất để mọi người có thể đi qua một cách an toàn . Dĩ nhiên ,mọi người sẽ phải làm lại từ đầu trên hành tinh mới ,nhưng đây là mối hy vọng duy nhất của trái đất . . Ông phải truyền đạt bức thông điệp này và bảo mọi người biết phải thực hiện như thế nào . "

" Nhưng chả có ai nghe tôi đâu .." Bill nói " Tại sao quý vị không nói thẳng với tổng thống .?"

" Bởi vì chúng tôi chỉ có thể giao cảm được với ông .Những người khác dường như khép kín với chúng tôi .Chúng tôi không hiểu tại sao . "

" Tôi xin hỏi quý vị ... " Bill nói trong khi nhìn về phía những vỏ chai rượu trống trống trước mặt .Anh thực sự thích thú kiểu hoang tưởng này mặc dù cũng dễ dàng lý giải.Chả là cuối tuần rồi anh đã đọc một quyển truyện nói về ngày tận thế . Nhưng sao sự hoang tưởng này lại chi tiết và hoàn hảo đến thế ?

" Nếu mặt trời nổ tung ,điều gì sẽ xảy ra ? "

" Hành tinh của các ông sẽ bị tiêu diệt ngay lập tức . Tất cả những

hành tinh ,chính xác là đến sao Mộc . “

" Đúng là một tai họa dễ chịu ." Bill thăm nghĩ và càng nghĩ anh càng cảm thấy thích thú hơn . Bill nói một cách vui vẻ :” Các ông bạn hoang tưởng thân miễn của tôi ..Nếu tôi tin được các ông"

"Ông phải tin chúng tôi .." Những tiếng kêu vượt qua hàng trăm năm ánh sáng vọng đến ...

" Tôi cho rằng đây sẽ là một việc rất tốt đẹp ..." Bill hồ hởi tiếp tục nói " Đúng , việc này sẽ cứu được bao nhiêu điều bất hạnh . Sẽ không phải buồn phiền dằn vặt về những quả bom ,về việc con người giết chết lẫn nhau ,hoặc không đủ lương thực để ăn .Ồ ,thật là kỳ diệu .Rất hay khi các ông đến thông báo với chúng tôi điều đó , nhưng các ông hãy trở về nhà và mang theo tất cả những cây cầu cổ lỗ đó đi "

Hành tinh Thaar sừng sốt và lo âu khủng khiếp . Bộ óc của Nhà khoa học Vĩ đại trôi nổi giống như một mảnh đá khổng lồ trong cái bể dung dịch thực phẩm , với những đường rãnh chuyển sang màu vàng và máy tính chủ tại trường Đại học Toán cao cấp tự bốc cháy trong 1/4 giây .

Nhưng trên trái đất Bill Cross vẫn chưa dứt lời .

" Hãy nhìn tôi đi .Tôi đã bỏ ra nhiều năm để chế tạo những tên lửa dùng vào những việc có ích vậy mà họ ra lệnh cho tôi chỉ được chế tạo những hỏa tiễn mang bom để cho chúng tôi có thể bắn giết lẫn nhau .Mặt trời sẽ làm việc này tốt hơn mà .Và nếu các ông cho chúng tôi một hành tinh khác ,chúng tôi lại chỉ làm tất cả những chuyện ngu xuẩn y như vậy mà thôi . Và"

Giọng Bill trở nên rầu rĩ : " Brenda đã rời thành phố mà không thèm viết cho tôi một câu từ giả . Như các ông thấy đó ..Tôi không còn đủ nhiệt tình để quan tâm đến lòng tốt giúp đỡ của các ông .."

Với một sự cố gắng tuyệt vọng cuối cùng ,Thaar gửi đi những ý nghĩ của mình theo con đường hầm giữa các vì sao :

" Bill,Ông không thể chắc chắn như đinh đóng cột vậy .Tất cả mọi người có nghĩ giống như ông không ?

Bill cân nhắc câu hỏi này một cách thận trọng . Rượu Whisky , ban đầu làm cho anh có cảm giác hưng phấn hơn .Nhưng sau đó ,mọi việc trở nên tồi tệ . Dĩ nhiên anh có thể kiếm được một chỗ làm

khác . Về phần Brenda - thế thôi ,phụ nữ thì giống như những chiếc xe bus, chốc chốc lại có một người khác . Tốt hơn hết , lấy thêm một chai whisky thứ hai trên kệ rượu . Anh nhấc chân lên và lao đảo băng ngang qua phòng để lấy rượu .

Lần sau cùng ,Thaar nói với trái đất .

"Bill" tiếng nói ì lập lại một cách tuyệt vọng " Chắc chắn tất cả mọi người trên trái đất không nghĩ như ông đâu !"

Bill ngoảnh nhìn vào trong con đường hầm ,mơ hồ như có ánh sáng của những ngôi sao chiếu trong đó và trông đẹp quá .Anh cảm thấy hạnh diện , chẳng có bao người có thể tưởng tượng được như anh .

" Giống như tôi ư ? " anh nói " Không ,họ không hề giống tôi "

Rượu Whisky đã làm đầu óc anh lâng lâng ,chéch choáng .Anh nói tiếp " Tôi cho rằng mình là một trong những người may mắn,thật đó .."

Rồi anh ngạc nhiên trở mắt nhìn ,con đường hầm thành linh biến mất và bức tường xuất hiện trở lại ,chính xác như nó vẫn có ở đó .Thaar đã biết đến lúc phải rút lui .

" Cút xéo đi .tôi mệt mỏi rồi với những điều hoang tưởng đó , " Bill lẩm bẩm ." Nhưng lần sau hãy cho tôi thấy những gì giống như vậy nhá "

Nhưng không hề có lần sau ,bởi vì năm phút sau đó Bill rơi vào cõi vô thức đúng vào lúc anh đang cố gắng mở chai rượu thứ hai .

Rồi hai ngày sau đó ,anh bị bệnh và anh quên hết tất cả những lời đối thoại kỳ lạ qua đường hầm . Đến ngày thứ ba ,anh cảm thấy có vài điều gì đó mà anh cần phải nhớ lại ,nhưng rồi Brenda quay trở về với rất nhiều nụ hôn ,nước mắt , nên anh không còn thời gian để suy nghĩ về điều ấy .

Và tất nhiên ,không có ngày thứ tư .

ARTHUR C.CLARKE

(Phỏng dịch : Kim-Hài)

